

arguments, proved his theses from various aspects, defended the Bulgarian cause with intellect and knowledge, with ardour and patriotism and fought for the well-being of his fellow countrymen. Zaprianov's merit is that he is one of the first writers who publicly declared that the yoke is already unbearable.

In the beginning of 1870s the first issue of the edited by Zaprianov Newspaper „Traveller“ was published. The newspaper had the subtitle „Paper for literature, useful fun and trade“. A special interest must be paid to the article of Todor Zaprianov „For the woman“ that has a quite contemporary meaning and in which he by way of using a lot of arguments and very persuasively raised the question of the equality between men and women.

Besides being a very talented publicist and editor of his own periodic editions Todor Zaprianov is also one of first Bulgarian translators during the Renaissance.

All in all, Todor Zaprianov's whole public, literary and educational activities present him as a man with rich culture and live intellect that worked dedicatedly and with love for the wellbeing of his people and in the name of the future.

ПЕРИОДИЧНИЯТ ПЕЧАТ ПРЕЗ ВЪЗРАЖДАНЕТО ЗА ПРОСВЕТНОТО И ЧИТАЛИЩНОТО ДЕЛО В БУРГАСКИЯ КРАЙ (ПО МАТЕРИАЛИ ОТ ФОНДА НА РИМ - БУРГАС)

Радка Ханджиева

Периодичният печат през Възраждането е важен фактор във формирането на българската нация. В средата на XIX в., когато започват да излизат първото списание „Любословие“ и първият български в. „Български орел“ на Иван Богоров, до Освобождението периодичните издания достигат до 107, а професията вестникари упражняват 133-ма души. Възрожденските вестници се печатат в 16 селища, като най-много от тях в Цариград- в. „Македония“ и „Гайда“ на П.Р.Славейков, „Право“ и „Век“ на М. Балабанов, „България“ на Драган Цанков, в. „Турция“, „Източно време“ и др. По това време Бургас се посочва в различни географски и исторически справочници между 4 000 - 5 000 жители.¹ Броят им е същият и в третата четвърт на XIX в., когато населението икономически се замогва. Откриват се българско училище и читалище, турските къщи са 500, а българските 200 - 300.